

Ch ng 15

Sáng s m tr i ã m a phòn, t trong nhìn ra ngoài, phía xa là nh ng tòa cao c nh n nh m ng m i m c, l i g n là nh ng ô c a s tr ng toát trên các c n h c a toàn cao c, t t c u nh m t màn n c m ng, xa v i mông lung, c thành ph b ph trong nh ng ám mây xám x t.

Lôi V Tranh d y t r t s m, b c ra kh i phòng t m, s c tr i bên ngoài v n âm u, nh ng gi t m a nh không ng ng r i.

Anh thay qu n áo, i thang máy xu ng l u r i n th ng t ng h m xe.

Còn r t s m, tuy tr i m a nh ng giao thông v n thu n l i. thành ph này anh r t hi m khi lái xe m t mình, ti ng ng c xe r t êm, nh nhàng xuyên qua làn xe, nh ng tâm tr ng anh không vui. Nh n c i n tho i trên c u v t cao t c, gi ng nói c a th ký v ng ra: “Lôi tiên sinh, hôm nay t t c các k ho ch trong ngày c a anh ã b h y b , nh ng bên MG thông báo tôi, CEO c a h v a thay i k ho ch, d ki n trong chi u nay s n Th ng H i, anh xem...”

Anh không mu n tr l i, ng t i n tho i.

Th ký r t hi u anh nên không g i i n l i n a.

ng xa, v trí khó tìm, xe ch có th d ng d i chân núi. Lên núi r i l i ph i i r t lâu, anh không mang dù nh ng h t m a nh bé k t thành t m màn, th m t qu n áo và tóc anh. ng núi hai bên u là cây, nh ng phi n lá xanh m n m n không khác gì mùa xuân, th nh tho ng có h t m a l n ch y xu ng, d c theo phi n lá, nh xu ng u ng i ang i.

M a to h n, c nh núi phía xa chìm trong s ng mù xám nh t. Anh d ng l i trong m t mái ình nh gi a l ng ch ng núi, hút m t i u thu c.

Ch n Vinh không hút thu c, bình th ng c ng khuyên nh anh, vì hút thu c không t t cho s c kh e.

Lúc y anh hoàn toàn toàn không tâm n, xem nh ng gì Ch n Vinh nói nh l i con nít, nghe xong r i quên.

Nh ng th t ra t lâu Ch n Vinh ã không còn là tr con n a, ã thành ng i l n r i.

Ch n Vinh hai m i tám tu i r i, hôm nay.

Anh d p t t thu c, ti p t c lên núi.

Hai tay tr ng không.

Anh không bi t nên mang gì cho Ch n Vinh ây, không t bánh kem, vì Ch n Vinh không thích ng t. Hôm nay là sinh nh t c a Ch n Vinh, em trai nh c a anh c ng ã hai m i tám tu i r i.

Anh còn nh , khi Ch n Vinh m i tám tháng tu i, khuôn m t g y gò không m m m m gi ng nh ng a bé khác, ch th y c ôi m t to tròn, ang nhìn anh. Lúc y dì Tri u ôm Ch n Vinh, r u r nói: “Th ng bé này, g y n n i ch còn l i hai m t”.

Anh c ng nh khi Ch n Vinh tám tu i, luôn theo sát anh, anh i âu, Ch n Vinh li n theo ó, mùa hè i ánh tr n v i ám tr con, Ch n Vinh v n luôn là cái uôi c a anh.

Anh c ng nh khi Ch n Vinh m i tám tu i, v a thi u i h c nh ng l i ng i nhà gi n b , anh v nhà, giúp em trai làm hòa v i b m .

Hôm nay Ch n Vinh hai m i tám tu i.

Anh không bi t hôm nay b m s th nào, anh c s th nào, nh ng nh t nh s còn khó ch u h n anh.

Vì th anh không v nhà mà ch y n ây.

T xa nhìn th y bia m , do b nh vi n ch n, á hoa c ng màu en.

Trên ó có tên Ch n Vinh, có hình c a Ch n Vinh.

Ch n Vinh ng say mãi ây, n i mà sau khi h i ý ki n c a anh và anh c , Ch n Vinh ã mua l i kho ng t này.

Anh và anh c u không ng ý h a táng. Hai ng i nh dùng kho ng cách ngàn d m này ng n b t n i au c a b m .

N u không g p c, có l s không còn nh mong.

Nh ng anh bi t, Ch n Vinh là a con cha m yêu th ng nh t, là em trai anh yêu th ng nh t, cho dù m t th gi i khác c ng không th không nh .

Tâm tr ng r i b i, nên anh m i d ng l i m t chút m t n i cách ó không xa.

C n m a ã ng t, h t m a nh bé l ng l r i xu ng, c ng gi ng m a xuân nh ng không có c m giác l nh. Trên núi r t yên t nh, ch có m t con chim s màu xám, lông v m t, kh p khi ng i t con ng á xanh n.

Lúc này anh m i nhìn th y ng i tr c m .

Cô cu n tròn ng i, b t ng ó, u d a vào m , gi ng con chim s lúc này, lông v t m, mu n bay nh ng không c t n i ôi cánh.

Tr c m có hoa, m t bó bách h p l n, cánh hoa m n c, t ng gi t nh xu ng. Bên c nh là bánh kem, n n trên ó v n ch a t t h n, có th nh n ra hình dáng, m t s “2”, m t s “8”, hai ng n l a nh xú, th nh tho ng có h t m a r i trên ó, vang lên ti ng lép lép.

Trên m t bánh không vi t gì, nh ng có r t nhi u hoa b ng chocolate chen nhau n r gi a màn m a.

Khuôn m t cô b cánh tay che khu t, hoàn toàn không th y c v bi u c m, tóc xõa xu ng vai, có gi t s ng trong su t l p lánh r i xu ng, qu n áo ã t m, không bi t cô ã ây c bao lâu r i. C ng i không c ng, gi ng nh không còn chút sinh khí nào n a.

Anh t nhiên ngh , s không có chuy n gì?

Anh l i g n r i cú i ng i xu ng, lay m t lúc.

Cô hình nh ang ng , m màng m m t ti ng r i c ng, cùng lúc ó anh ng i th y mùi r u n ng n c, và th y bình r u tr ng không đ i chân cô.

Thì ra là ang say.

T khi Ch n Vinh không còn, anh luôn th y cô r thê th m vô cùng.

Cô gi ng nh m t con mèo hoang n m cu n mình ây, ngón tay g y nh nh n có th nhìn th y c nh ng ng gân xanh bên đ i, nh ng v n núu ch t l y bia m nh núu l y ch đ a duy nh t khi n ng i ta ph i c m th ng.

M a càng lúc càng l n, kh p núi ch có ti ng gió m a, óa hoa b m a gió t t qua mà lay ng, m i bông hoa u r t t i nghi p. Còn cô v n không ng y nh ng i ã m t i ý th c. Khuôn m t cô k sát t m bia, lông mi dày ph trên ôi m t, t a nh nh ng tán lá nh , có m t gi t n c m a trong su t, ho c có th là n c m t, ng l i ó.

M a to đ n, c ng n núi ã b mây mù bao ph , m t màn h i n c b ng b nh trên m t t, thoáng ch c qu n áo ã t h t. M a nh trút n c, qu t vào m t au nhói, m t không m n i, cô v n không có chút ph n ng nào, co ng i l i ó nh m t g c cây khô m c cho m a t i t. Anh ngh mình nên xu ng núi, ho c là xu ng t m cái ình bên đ i tránh m a m t lát, m a to quá.

Anh quay ng i i xu ng núi, khi n chi c ình thì qu n áo ã t m, n c nh gi t v t áo, gió l t qua, c m giác tê l nh, thu c lá c ng b m, ph i chậm l a mãi m i c.

Anh ng trong chòi hút h t c m t h p thu c nh ng v n ch a th y cô xu ng.

ây là l i i duy nh t, n u ph i i xu ng, ch c ch n s i ngang qua ây.

Có l úng là say n ch t r i. Anh vo tròn h p thu c ném vào thùng rác.

M a nh đ n, nghe th y ti ng n c r i trên tán lá. Anh xu ng núi, ng r t tr n, còn có th th y c c sên ang ch m ch m bò trên m t ng, lúc Ch n Vinh ba b n tu i c ng r t thích b t c sên, r i nhìn chúng n lá cây.

Ch n Vinh luôn là a tr tr m t nh nh ng r t ngoan.

Sau khi l n lên, Ch n Vinh l i càng tr m l ng, m anh lúc nào c ng nói Ch n Vinh ngoan nh t nhà.

Cu i cùng Lôi V Tranh c ng n c bãi gi xe, kh i ng xe r i nh ng v n ch a i, anh ngh m t lát, cu i cùng m c a xe, lên núi l n n a.

Càng lên ng càng tr n, m a ã t nh nh ng trên ng v n còn nhi u v ng n c soi bóng ng i i qua. Anh i r t nhanh, ch trong ch c lát ã nhìn th y t m bi hoa c ng màu en, còn Hi u Tô v n ó, không h nhúc nhích, tuy qu n áo ã t m nh ng cô v n nh t ng, không h c ng.

“Này!”, anh g i cô, “T nh l i i!”

Cô không áp.

“ Hi u Tô!”

Anh g i tên cô, cô c ng không ph n ng.

Cu i cùng anh dùng s c lay cô, cô m m t ra nhìn anh.

ôi m t cô m t m i tr ng r ng, khi th y anh c h nh lóe lên m t tia sáng, nh chút l a gi a ám tro tàn. Không i anh k p ph n ng, cô t nhiên buông bàn tay ang nú t m bia mà n m ch t l y tay anh, r i lao vào lòng anh, sau ó c ng i b t u run r y - anh ch a t ng th y có ng i nào nh th này. Cô ch n m ch t l y anh, run l y b y trong im l ng, không th t lên b t c âm thanh nào, nh ng g n nh ã dùng h t s c l c, c ng i ang run lên, nh ng không có b t k âm thanh nào, gi ng nh cô ã m t i dây thanh i, t t c u hóa thành n i bi th ng c ch p, nh ng l i không h có m t gi t n c m t nào. Anh c s c g tay cô ra, nh ng cô thà ch t không buông. Môi cô tím ng t, có th là vì quá l nh, c ng có l là vì au n, lát sau thì ng t i.

Anh ch a t ng nhìn th y ai au lòng n m c này, th t ra cô không h r i m t gi t n c m t nào, nh ng th au th ng trong cam l ng và tuy t v ng này khi n ng i ta c m th y thê l ng h n c khi gào khóc.

Anh th tìm cách ánh th c cô, n huy t nhân trung c a cô th t lâu, cô v n không có ph n ng. M t tay cô v n ang n m ch t áo anh, anh ph i c g ng l m m i g c bàn tay ó ra, sau ó nghe th y m t ti ng “keng”, có gì ó r i trên n n t. Anh nh t lên nhìn, thì ra là m t chi c nh n.

Anh nh n ra nó, là c a dì Tri u, hình nh là ba chi c gi ng nhau, m t chi c cho ch dâu r i, m t chi c cho cô.

Không ng cô v n mang theo nó.

Anh ngâ ng i khá lâu, m i eo chi c nh n l i cho cô, r i a cô xu ng núi.

Cu i cùng khi a c cô vào trong xe, anh vã h t m hôi. Th t ra cô không n ng, nh ng vì ng i g y gò toàn x ng, è lên anh au nhói.

Cô ng i trên gh ph m màng, th nh tho ng ng i l i run run gi ng nh m t a tr khóc quá lâu. Nh ng cô không khóc, không r i m t gi t l nào.

Cô ng r t lâu, gi ng nh m t a tr s sinh ang say ng .

Có l cô v a n m m , trong gi c m cô b l c, hình nh lúc ó cô còn r t nh , không tìm th y ba m , không th y ng v nhà, ch bi t ho ng lo n khóc lóc.

Sau ó Ch n Vinh n, anh a cô v nhà, anh ôm l y cô nh ch a t ng r i b cô. Cô th y an lòng, vui m t vào ng c anh, nghe ti ng trái tim anh p th ch th ch th ch, quen thu c và thân thi t.

Nh ng Ch n Vinh ã không còn n a.

Cô bi t ó là m , nh ng v n c nh m m t, c kìm nén nh ng gi t n c m t tuôn r i, ch s mình c ng m t chút thì anh s bi n m t, s gi ng nh trong vô s gi c m tr c ây.

Nh ng cu i cùng v n ph i t nh.

Khi t nh l i cô v n không khóc, tuy trong gi c m cô ã khóc r t nhi u, ôm l y Ch n Vinh, c m mình trong vòng tay c a anh, trong vòng tay m áp an toàn c a anh, cô khóc nh ch a bao gi c khóc, nh ng khi t nh l i c ng ch là m mà thôi.

S không còn Thi u Ch n Vinh cô có th thoái mái mà khóc nh th n a.

Cô bi t, v y nên a tay lên ng c mình, n i ó ang nhói au. Cô bi t nó s au r t lâu r t lâu, c i này, c ki p này.

Ch là, không còn Thi u Ch n Vinh n a.

C n phòng r ng l n, l l m, chi c gi ng r ng rãi, cô ang p m t chi c m n m ng, tr n nhà là m t t m g ng r t l n, có th th y chính mình ang cu n tròn trong ó.

Cô không bi t ây là âu, ch nh là mình i th m Ch n Vinh, mua hoa, mua bánh sinh nh t, mua r u n ch anh. Vì hôm qua là sinh nh t anh nên cô n ó. Trên t m bia có kh m hình anh, cách m t l p th y tinh trong su t, anh ang m m c i nhìn cô, c ng gi ng nh tr c ây v y.

Th t ra cô nói v i Ch n Vinh r t nhi u chuy n, cu c s ng qu th t v t v quá. Cô h a v i m và cô c ng bi t Ch n Vinh c ng mong cô s ng ti p, nh ng khó kh n bi t bao, cô ch ng th nói v i ai, ch tâm s v i Ch n Vinh.

Sau ó, tr i m a to h n r i cô ng thi p i.

Cô không bi t ây là âu, c ng không bi t mình ã ng bao lâu. Qu n áo trên ng i ã g n khô, nh n nheo nh d a mu i. Cô ng i d y, nhìn th y phòng t m, cô li n vào trong r a m t. Ng i trong g ng ti u t y tr ng b ch gi ng nh cô h n đã qu , th t ra cô chính là cô h n đã qu r i, còn s ng c ng ch v y mà thôi.

Cô không tìm th y giày c a mình nên ành i chân tr n ra ngoài. Hành lang c tr i th m, b c lên mà không vang ti ng ng nào, có th th y phòng khách phía ng xa.

D i l u r t yên t nh, không có ai.

Bi t th to l n nh ng v ng l ng, cô qu o sang góc khác, ó có m t cánh c a, phía sau cánh c a hình nh có ti ng gì ó.

Cô y c a ra.

Nhà b p ki u Tây có gì ng tr i c thi t k vô cùng c bi t, bên ngoài c a s có tr ng m t cây qu r t to. N c m a r a s ch lá qu khi n nó tr nên bóng loáng, r i lên c a s l p lánh nh ng c.

Anh quay l i nhìn cô, không bi u c m, sau ó quay l i ti p t c công vi c c a mình.

M t cô nh nhòe i tr c ánh sáng vàng kim mông lung kia, nh ng v n có th nhìn th y bóng anh, khuôn m t m o.

Nh ng anh không ây, ó không ph i là anh.

Cô bi t nh v y.

C ng rõ ràng nh mùa h , nh ng h t m a r i trên lá qu l i gi ng nh âm thanh mùa thu.

Anh ti n tay t lát bánh mì trên a, ph t m t lên, sau ó y a ra tr c m t cô, n tr c t l nh, l y bánh mì ra t n ng cho mình hai lát khác.

Bàn n b ng g , phòng b p r t to và dài, hoa t i v a c g i t i, anh lên gi a bàn, che m t n a khuôn m t, khi n cô không nhìn rõ v bi u c m trên m t anh. Cô c g ng n, dao n a ch m nhau vang lên nh ng ti ng leng keng nhỏ nh .

Hai ng i cùng im l ng, bên ngoài tr i m a, tí tách tí tách.

Cô l y h t can m, ng ng u lên: “Xin anh m t vi c c không?”